

**Orman Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair 31.7.2003
Tarihli 4965 Sayılı Kanun ve Anayasanın 89 uncu Maddesi
Gereğince Cumhurbaşkanınca Bir Daha Görüşülmek Üzere
Geri Gönderme Tezkeresi ile Tarım, Orman ve Köyişleri
Komisyonu Raporu (1/660)**

Not : Tasarı Başkanlıkça; Anayasa ve Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonlarına havale edilmiştir.

T.C.

Cumhurbaşkanlığı

15.08.2003

Sayı : B.01.0.KKB.01-18/A-10-2003-1029

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

İLGİ: 01.08.2003 günlü, A.01.0.GNS.0.10.00.02-2462/9394 sayılı yazınız.

Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunca 31.07.2003 gününde kabul edilen 4965 sayılı "Orman Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun" incelenmiştir:

1- İncelenen 4965 sayılı Yasa'nın 1. maddesi ile değiştirilen 6831 sayılı Orman Yasası'nın 1. maddesinin, orman sayılmayacak yerleri düzenleyen ikinci fıkrasının (H) bendinde,

"Orman sınırları içinde veya bitişiğinde tapulu, orman sınırları dışında ise her türlü tasarruf belgeleri ile özel mülkiyette bulunan ve muhitin hususiyetlerine göre yetişmiş veya yetiştirilecek olan kızılgaçlıklar ile aşılı kestanelikler, fıstık çamlıkları ve palamut meşelikleri dahil olmak üzere her nevi meyveli ağaç ve ağaççıklar;"

Denilerek, kızılgaçlıklar ile aşılı kestanelikler de orman alanı dışına çıkarılmaktadır.

6831 sayılı Orman Yasası'nın 1. maddesinin ikinci fıkrasının (G) bendinde, orman sınırları dışında olup, yüzölçümü üç hektarı aşmayan sahipli arazideki her tür ağaç ve ağaççıklarla örtülü yerlerin orman sayılmayacağı belirtilmiştir.

Yasa'nın, orman sayılmayan yerlerdeki ağaç ve ağaççıklardan sahiplerinin yararlanma yöntemini düzenleyen 116. maddesinin birinci fıkrasının (H) bendinde de, (G) bendinde yazılı yerlerden, sahiplerinin yapacak ve yakacak gereksinmelerinin, yörenin orman yönetimine haber vermek ve bir tutanakla belgelenmek koşuluyla karşılanabileceği; bu yerlerden pazar satışları için yapılacak kesimlerin ise, keşif, damga ve nakliye işlemlerine bağlı olduğu kuralı getirilmiştir.

Bu kurallar uyarınca, orman alanları dışında, yüzölçümü üç hektardan az olan sahipli arazilerdeki kızılgaçlıklardan ve aşılı kestaneliklerden sahiplerinin yukarıda açıklanan yöntem ve koşullarla yararlanması olanaklıdır.

İncelenen Yasa ile, Orman Yasası'nın 1. maddesinin ikinci fıkrasının (H) bendinde yapılan değişiklikle, kızılgaçlıklar ve aşılı kestanelikler (G) bendi kapsamından çıkarıldığı, yüzölçümü sınırlamasına bağlı olmaksızın,

- Orman sınırları içinde ya da bitişğinde tapulu, orman sınırları dışında ise her türlü tasarruf belgesi ile özel mülkiyette bulunan,

- Yörenin özelliğine göre yetişmiş ya da yetiştirilecek olan,

Kızılağaçlıklar ile aşılı kestaneliklerin orman sayılmayacak yerler arasına alındığı görülmektedir.

2- İncelenen 4965 sayılı Yasa'nın 13. maddesi ile, 6831 sayılı Orman Yasası'nın 116. maddesinin birinci fıkrasının,

- (A) bendinin birinci alt bendi değiştirilerek,

"(Ç) ve (E) bentlerinde yazılı yerlerden, (D) bendindeki şehir mezarlıklarından, (H) bendindeki her nevi meyveli ağaç ve ağaççıklarla örtülü yerlerden (kızılağaçlıklar ile aşılı kestanelikler, fıstık çamlıkları ve palamut meşelikleri hariç), sahipleri her türlü zati ihtiyaçları ve pazar satışları için hiçbir kayıt ve şarta tâbi olmadan kesim ve taşıma yapabilir.",

- (B) bendine eklenen ikinci alt bendinde de,

"Kızılağaçlıklar ile aşılı kestaneliklerin sahiplerinin her türlü yapacak ve yakacak ihtiyaçları ile pazar satışları için yapacakları kesimler; keşif, damga ve nakliye işlemlerine tâbi olmayıp köy muhtarlığınca düzenlenecek belge ile yapılır.",

Kuralları getirilmiştir.

6831 sayılı Yasa'nın 116. maddesinin birinci fıkrasında, orman sayılmayan yerlerdeki ağaç ve ağaççıklardan sahiplerinin yararlanma koşulları düzenlenmiştir.

İncelenen Yasa'nın 13. maddesi ile, 6831 sayılı Yasa'nın 116. maddesinin birinci fıkrasının (A) bendinin birinci alt bendindeki parantez içi kuralı, kızılağaçlıklar ile aşılı kestanelikleri de kapsayacak biçimde genişletilmiştir.

Yapılan düzenlemeye göre, kızılağaçlıklar, aşılı kestanelikler, fıstık çamlıkları ve palamut meşelikleri dışında, (A) bendinde belirtilen yerlerden, sahipleri, her türlü kişisel gereksinimleri ve pazar satışları için, hiçbir kayıt ve koşula bağlı olmadan kesim ve taşıma yapabileceklerdir.

Fıstık çamlıkları ve palamut meşeliklerinden yararlanma koşulları aynı maddenin (B) bendinin birinci alt bendinde; kızılağaçlıklar ve aşılı kestaneliklerden yararlanma koşulları ise, aynı bende incelenen Yasa ile eklenen ikinci alt bentte düzenlenmiştir.

İncelenen Yasa ile getirilen alt bende göre, kızılağaçlıklar ile aşılı kestaneliklerin sahipleri, keşif, damga ve nakliye işlemlerine bağlı olmadan, yalnızca köy muhtarlığınca düzenlenecek belgeye dayanarak kesim yapabileceklerdir.

(B) bendindeki ikili düzenleme ile, fıstık çamlıkları ve palamut meşelikleri ile kızılağaçlıklar ve aşılı kestanelikler arasında fark yaratılmıştır.

Fıstık çamlıkları ile palamut meşeliklerinin sahipleri, yapacak ve yakacak gereksinimleri için, yörenin orman yönetimine haber verip bir tutanakla belgeyerek kesim yapabileceklerdir. Bu yerlerden sahiplerinin pazar satışları için yapacakları kesimler ise, keşif, damga ve nakliye işlemlerine bağlı olacaktır.

Oysa, kızılağaçlıklar ve aşılı kestaneliklerin sahipleri, yapacak ve yakacak gereksinimleri ile pazar satışları için kesimleri, orman yönetimine haber vermeden, keşif, damga ve nakliye işlemlerine bağlı olmadan yapabileceklerdir. Bu kesimlerin tek dayanağı, köy muhtarlığınca düzenlenen bir belge olacaktır.

Orman yönetiminin denetiminde ve bu yönetimden alınacak izin sonucu yapılabilecek kesim ile köy muhtarlığından alınacak bir belgeye dayanılarak yapılacak kesim arasındaki fark, kızılâğaçlıklar ve aşılı kestaneliklerde yapılacak kesimin kolaylığını ortaya koymaktır.

Sonuç olarak, incelenen Yasa ile Orman Yasası'nın 1 ve 116. maddelerinde yapılan değişikliklerle, kızılâğaçlıklar ve aşılı kestanelikler bir yandan orman sayılan yerler kapsamında çıkarılmakta, öte yandan da, bu yerlerden yararlanma özel rejime bağlanarak kolaylaştırılmaktadır.

3- Orman Genel Müdürlüğü'nün verilerine göre ülkemizde 100 bin hektar kestane ve kızılâğaç ormanı bulunmaktadır. Kızılâğaç, biyolojisi gereği, diğer orman ağaçlarıyla birlikte veya dağıntık kümeler halinde varlığını sürdürdüğünden sözü edilen bu 100 bin hektar orman alanı da buna koşut olarak dağıntıklık göstermektedir.

Kestane, Doğu Karadeniz yöresinin asli ağaç türü olup, odunundan kereste, çiçeğinden de kestane balının hammaddesi olarak yararlanılmaktadır.

Doğu Karadeniz, birinci derece toprak kaymasına açık yörelerdendir. Çok dik granit ana kaya üzerindeki sığ topraklar ve yoğun yağış, böyle bir ortamı yaratmaktadır. Sel ve toprak kaymasına karşı, etkili su ve toprak dengesinin oluşmasında ve korunmasında önemli rol oynadığı bilinen kızılâğaç ve kestane ağaçlarının bu yöremiz için önemi büyüktür. Yöredeki bu ağaç örtüsünün ortadan kaldırılması, sel ve toprak kayması gibi doğal felaketlerin artması anlamına gelmektedir.

Özellikle son yıllardaki sel ve toprak kaymalarının verdiği büyük zararların nedeni, yüksek açılı bir eğilime sahip arazinin, ağaçlardan arındırılıp tarımsal amaçlarla kullanılmasıdır. Bu oluşumlar yörede su ve toprak dengesinin bozulduğunu göstermektedir.

Öte yandan, Doğu Karadeniz yöresinde mülkiyet sorunu henüz çözüme kavuşturulmamıştır. Bu yörede, kadastrosu yapılan orman arazisi yüzde on dolayındadır. Bu nedenle, yöredeki orman sayılan arazilerin ve buna koşut olarak kızılâğaç ve kestane topluluklarının kimin mülkiyetinde olduğu belirsizdir.

İncelenen Yasa, bu durumuyla kestane ve kızılâğaç ormanlarını korumasız bırakmakta, özellikle Doğu Karadeniz ormanlarının yok edilmesine neden olabilecek bir nitelik taşımaktadır.

Bilindiği gibi, orman köylüsü, toplumumuzun en yoksul kesimini oluşturmaktadır. Sanayi kuruluşlarının ucuz hammadde isteminin, yöre halkının yoksulluğuyla birleşmesi, ormanların yok edilme olasılığını artırmaktadır. Bu durum, yanlış arazi kullanımıyla bozulan su ve toprak dengesini daha da bozacak ve toprak kaymaları ile kayıpları yaygınlaşp yoğunlaşacak, kısa aralıklarla bölgede büyük acılara ve mal kaybına neden olan seller hiçbir biçimde önlenemeyen boyutlara ulaşabilecektir.

Anayasa'nın 44. maddesinde, Devlet'e, toprağın erozyonla kaybedilmesini önlemek amacıyla gerekli önlemleri alma görevi verilmiştir. Toprak kayıplarının artmasına neden olacak söz konusu düzenleme Anayasa'nın bu kuralına uygun düşmemektedir.

Ayrıca, 6831 sayılı Orman Yasası'nın 57. maddesi, özel ağaçlandırmaya izin vermektedir. Yasa koyucu, Doğu Karadeniz yöresindeki odunu girdi olarak kullanan sanayinin hammadde gereksinimi için bir önlem almak çabasında ise, bu yörede 57. maddeye dayanarak, kızılâğaç ve kestane ormanı kurulması özendirilebilir. Ters durumda, mevcut kızılâğaç ve kestane ağacı örtüsünün ölçsüz bir kullanıma açılmasının olumsuz sonuçlarına tüm toplum katlanmak zorunda kalacaktır.

Bu nedenle, incelenen Yasa'nın 1 ve 13. maddeleri, özellikle ülke ekonomisi, ekolojik denge ve turizm yönünden yaratacağı olumsuz sonuçlar nedeniyle kamu yararı ile bağdaşmamaktadır.

4- İncelenen Yasa'nın 1 ve 13. maddelerine ilişkin gerekçelerde;

- Kızılağaçlıklar ve aşılı kestaneliklerin (H) bendi kapsamına alınarak bu yerlerin orman sayılmayacağı düzenlendiği,

- Kızılağaç'ın, Devlet ormanlarında doğal ortamda yetiştiği gibi özellikle Karadeniz Bölgesi'nde özel mülkiyette bulunan arazilerde de yetişmekte olduğu,

- 6831 sayılı Yasa'nın 1. maddesinin (G) bendine göre , üç hektardan büyük alanlardaki orman ağaçları ile kaplı yerlerin orman tanımına girdiği ve bu durumun özel mülkiyet sahiplerinin arazi üzerindeki kullanım hakkını kısıtladığı,

- Öngörülen değişiklikle, üç hektardan büyük alanlarda da kızılğaç yetiştiriciliğinin özendirilmesi yanında, bu arazi sahiplerinin yararlanmalarındaki kısıtlamanın kaldırılması ve orman yönetimi ile mülk sahipleri arasındaki uyumsuzlukların giderilmesinin amaçlandığı,

Belirtilmektedir.

Anayasanın 35. maddesinde, herkesin mülkiyet hakkına sahip olduğu; bu hakkın, ancak kamu yararı amacıyla ve yasayla sınırlanabileceği ve mülkiyet hakkının toplum yararına aykırı biçimde kullanılmayacağı belirtilmiştir.

Bu kuralda açıkça ortaya konulduğu gibi, mülkiyet hakkı kutsal olmakla birlikte, bu hak, toplum yararına aykırı biçimde kullanılmayacak ve kamu yararı amacıyla yasayla sınırlanabilir.

Öte yandan, Anayasanın, "Ormanların korunması ve geliştirilmesi" başlıklı 169. maddesinin;

- Birinci fıkrasında, ormanların korunması ve alanlarının genişletilmesi için gerekli yasaları çıkarıp, önlemleri almak, yanan ormanların yerinde yeni orman yetiştirmek görevi Devlet'e verilmiş; ormanların Devlet'in gözetiminde olduğu belirtilmiştir,

- Dördüncü fıkrasında da, orman olarak korunmasında bilim ve fen yönünden yarar görülmeyen, tersine tarım alanlarına dönüştürülmesinde yarar olduğu saptanan yerler ile 31.12.1981 tarihinden önce bilim ve fen yönünden orman niteliğini tam olarak yitiren tarla, bağ, meyvelik, zeytinlik gibi çeşitli tarım alanlarında ya da hayvancılıkta kullanılmasında yarar olduğu saptanan araziler, şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerler dışında, orman sınırlarında daraltma yapılamayacağı kurala bağlanmıştır.

Anayasa Mahkemesi'nin, 6831 sayılı Orman Yasası'nın 116. maddesine ilişkin 13.04.1999 günlü, E.1997/75, K.1999/10 sayılı kararında;

"Zati yapacak ve yakacak ihtiyacı için veya bu amaçlar dışında herhangi bir nedenle, orman idaresine haber verip tutanak düzenlettirmeden, başka bir deyişle izin almadan kesim yapılmasını suç sayan itiraz konusu kuralın, mülkiyet hakkını sınırladığı kuşkusuzdur.

İtiraz konusu kuralla, fıstık çamlarının kesiminin Orman İdaresinin iznine bağlı tutulması, bu ağaçların ürünü olan çam fıstığının gıda sanayiinde kullanılması, ülkemizde zaten az miktarda bulunan fıstık çamlarının, sahipleri tarafından da olsa gelişigüzel kesilip yok edilmesinin ülke ekonomisi açısından uygun görülmemesi gibi kamu yararına yönelik gerekçelerle açıklanabilir. Öte yandan, bu ağaçların, çevre güzelliğine, iklime ve turizme olumlu katkısı da gözardı edilemez. Bu nedenlerle, itiraz konusu kuralla, fıstık çamları kesiminin denetim altına alınmasında kamu yararı bulunduğu açıktır. Ancak, maddede öngörülen bu sınırlamanın, kamu yararı amacıyla da olsa hakkın özüne dokunmaması, Anayasa'nın 13. maddesinde sözü edilen demokratik toplum düzeninin

gereklerine aykırı olmaması zorunludur. Hakkın özüne dokunan düzenlemeler, gerçek anlamda mülkiyet hakkını ortadan kaldırır ve bu bağlamda temel hak ve özgürlüklerle ilgili genel ve özel sınırlamaların ölçüsünü oluşturan demokratik toplum düzeninin gerekleri ile bağdaşmaz.

İtiraz konusu kuralla, orman sayılmayan sahipli yerlerdeki fıstık çamları üzerindeki mülkiyet hakkına getirilen sınırlamanın konusu, bu ağaçları kesmeden önce, yerel orman idaresine haber vermek ve bir tutanakla belgelendirmektir. Kamu yararı amacıyla getirilen bu sınırlama hakkın kullanılmasını ortadan kaldıran veya önemli ölçüde zorlaştıran bir nitelik taşımadığından demokratik toplum düzeninin gereklerine de aykırılık oluşturmamaktadır.

Ayrıca bu düzenleme, Anayasa'nın 169. maddesinde yer alan 'Devlet, ormanlarının korunması ve sahalarının genişletilmesi için gerekli kanunları koyar ve tedbirleri alır' kuralıyla da uyumludur.",

Denilerek, 6831 sayılı Yasa'nın 116. maddesinde yer verilen, orman sayılan yerlerdeki ağaçların kesilmesine ilişkin kısıtlayıcı kuralın, kamu yararı amacı taşıdığı, bu nedenle mülkiyet hakkını ihlal edici nitelikte sayılmayacağı kabul edilmiş; ayrıca, bu kısıtlayıcı kural, Anayasa'nın, ormanların korunması ve alanının geliştirilmesine ilişkin 169. maddesine de uygun bulunmuştur.

Kızılağaçlık ve aşılı kestanelik alanların, incelenen Yasa'nın 1. ve 13. maddeleriyle yapılan değişikliklerle orman sayılan yerler dışına çıkarılarak üzerinde buldukları arazilerin sahiplerinin kullanımına açılması, orman alanlarının daraltılması sonucunu doğuracağından Anayasa'nın 169. maddesine aykırı düşmektedir.

5- Ayrıca, Anayasa'nın 169. maddesinin birinci fıkrasında, ormanların, Devlet'in gözetiminde olduğu belirtilirken Devlet organlarınc denetlenmesi de öngörülmüştür. Anayasa'da Devlet'e verilen bu gözetim ve denetim görevi, Devlet tüzel kişiliği kapsamında bulunan Orman Örgütü'nce yerine getirilmektedir.

Yukarıda ayrıntıları ile açıklandığı gibi, incelenen Yasa'yla Orman Yasası'nın 116. maddesinin birinci fıkrasının (B) bendine eklenen alt bentte, kızağaçlıklar ve aşılı kestaneliklerden yapacak, yakacak ve pazar satışı amacıyla yapılacak kesimler için köy muhtarlığınca düzenlenecek bir belgenin yeterli olacağı belirtilmiştir.

Böylece, Devlet'e ilişkin olan denetim ve gözetim yetki ve görevi köy tüzelkişiliğine devredilmiştir. Yapılan düzenleme bu nedenle de Anayasa'nın 169. maddesiyle bağdaşmamaktadır.

Yayımlanması yukarıda açıklanan gerekçelerle uygun bulunmayan 4965 sayılı "Orman Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun", 1 ve 13. maddelerinin Türkiye Büyük Millet Meclisi'nce bir kez daha görüşülmesi için, Anayasa'nın değişik 89. ve 104. maddeleri uyarınca ilişikte geri gönderilmiştir.

Ahmet Necdet Sezer

Cumhurbaşkanı

Tarım, Orman ve Köyleri Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Tarım, Orman ve Köyleri Komisyonu

21.10.2003

Esas No. :1/660

Karar No. : 15

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunca görüşülerek kabul edilen ve onaylanmak üzere 1.8.2003 tarihinde Cumhurbaşkanlığı Yüce Makamına sunulan 31.7.2003 tarihli ve 4965 sayılı "Orman Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun" Sayın Cumhurbaşkanı tarafından Anayasanın değişik 89 uncu ve 104 üncü maddeleri uyarınca yayımlanması kısmen uygun bulunmayarak bir defa daha görüşülmek üzere, Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına geri gönderilmiş ve Başkanlıkça 1.10.2003 tarihinde gerekçeli geri gönderme tezkeresi ile birlikte tali komisyon olarak Anayasa Komisyonuna, esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilmiştir.

Komisyonumuzun 16.10.2003 tarihli 17 nci birleşiminde, anılan Kanun ve geri gönderme tezkeresi, Hükümeti temsilen Çevre ve Orman Bakanlığı Müsteşarı ve Bakanlık temsilcilerinin katılımlarıyla incelenip görüşülmüştür.

Sayın Cumhurbaşkanının geri gönderme tezkeresinde;

- İncelenen 4965 sayılı Kanunun 1 inci maddesi ile, 6831 sayılı Orman Kanununun 1 inci maddesinin ikinci fıkrasının (H) bendinde yapılan değişiklikle; yüzölçümü sınırlamasına bağlı olmaksızın orman sınırları içinde ya da bitişğinde tapulu, orman sınırları dışında ise her türlü tasarruf belgesi ile özel mülkiyette bulunan, yörenin özelliğine göre yetişmiş ya da yetiştirilecek olan kızılgaçlıklar ile aşılı kestaneliklerin orman kapsamından çıkarıldığı,

- Yine 4965 sayılı Kanunun 13 üncü maddesi ile, 6831 sayılı Orman Kanununun orman sayılmayan yerlerdeki ağaç ve ağaçlıklardan sahiplerinin yararlanma koşullarını düzenleyen 116 ncı maddesinin (A) bendindeki parantez içi kuralının kızılgaçlıklar ile aşılı kestanelikleri de kapsayacak biçimde genişletildiği,

- Yapılan düzenlemeye göre, kızılgaçlıklar ile aşılı kestanelik sahiplerinin kişisel gereksinimleri ve Pazar satışları için hiçbir kayıt ve koşula bağlı olmaksızın kesim ve taşıma yapabilecekleri ve (B) bendindeki ikili düzenleme ile fıstık çamlıkları ve palamut meşelikleri ile kızılgaçlıklar ve aşılı kestanelikler arasında fark yaratıldığı,

- Fıstık çamlıkları ile palamut meşeliklerinin sahiplerinin yapacak ve yakacak gereksinimleri için yörenin orman yönetimine haber verip bir tutanakla belgeyerek kesim yapabilecekleri, bu yerlerden sahiplerinin pazar satışları için yapacakları kesimlerin keşif, damga ve nakliye işlemlerine bağlı olacağı,

- Oysa, kızılgaçlıklar ile aşılı kestaneliklerin sahiplerinin yapacak ve yakacak gereksinimleri ile pazar satışları için kesimlerini, orman yönetimine haber vermeden, keşif, damga ve nakliye işlemlerine bağlı olmadan yapabilecekleri, bu kesimlerin tek dayanağının köy muhtarlığınca düzenlenen bir belge olacağı,

- Orman yönetiminin denetiminde ve alınacak izin sonucu yapılacak kesim ile köy muhtarlığında alınacak bir belgeye dayanılarak yapılacak kesim arasındaki fark, kızılgaçlıklar ve aşılı kestaneliklerde yapılacak kesimin kolaylığını ortaya koyduğu,

- Orman Genel Müdürlüğü'nün verilerine göre ülkemizde yüzbin hektar kestane ve kızılâğaç ormanı bulunduğu ve kızılâğaçların biyolojisi gereği diğer orman ağaçları ile birlikte veya dağınık kümeler halinde varlığını sürdürdüğü, bu nedenle sözü edilen yüzbin hektar orman alanının da dağınıklık gösterdiği ve Doğu Karadeniz yöresinin asli ağaç türünün kestane olduğu, kestane ağacının odunundan kereste, çiçeğinden de kestane balının hammaddesi olarak yararlanıldığı,

- Doğu Karadeniz yöresinin toprak kaymasına birinci derece açık yörelerden olduğu, sel ve toprak kaymasına karşı önemli rol oynadığı bilinen kızılâğaç ve kestane ağaçlarının yöre için öneminin büyük olduğu, yöredeki bu ağaç örtüsünün ortadan kaldırılmasının sel ve toprak kayması gibi doğal felaketlerin artması anlamına geldiği,

- Diğer yandan, Doğu Karadeniz yöresinde mülkiyet sorununun çözüme kavuşturulmadığı, yörede kadastrası yapılan orman arazisinin yüzde on dolayında olduğu, bu nedenle orman sayılan arazilerin ve buna bağlı olarak kızılâğaç ve kestane topluluklarının kimin mülkiyetinde bulunduğu belirsiz olduğu,

- Bu nedenle incelenen Kanun bu durumuyla, kızılâğaç ve kestane ormanlarını korumasız bıraktığı özellikle Doğu Karadeniz ormanlarının yok edilmesine neden olabilecek bir nitelik taşıdığı,

- Orman köylüsünün toplumun en yoksul kesimini oluşturduğu, sanayi kuruluşlarının ucuz hammadde isteminin yöre halkının yoksulluğuyla birleşmesiyle, ormanların yok edilme olasılığının arttığı,

- Yanlış arazi kullanımıyla bozulan su ve toprak dengesinin daha da bozulacağı ve toprak kaymaları ile kayıpların yaygınlaşp yoğunlaşacağı, sellerin önlenemeyen boyutlara ulaşabileceği,

- İncelenen Kanunun 1 ve 13 üncü maddelerinin, özellikle ülke ekonomisi, ekolojik denge ve turizm yönünden yaratacağı olumsuz sonuçlar nedeniyle kamu yararı ile bağdaşmadığı,

- Anayasanın 44 üncü maddesi ile Devlete, toprağın erozyonla kaybedilmesini önlemek amacıyla gerekli önlemleri alma görevinin verildiği ve toprak kayıplarının artmasına neden olacak söz konusu düzenlemenin Anayasanın bu kuralına uygun düşmediği,

- Anayasanın 35 inci maddesinde herkesin mülkiyet hakkına sahip olduğu; bu hakkın, ancak kamu yararı amacıyla ve yasayla sınırlanabileceği ve mülkiyet hakkının toplum yararına aykırı biçimde kullanılamayacağını belirttiği,

- Öte yandan Anayasanın, "Ormanların korunması ve geliştirilmesi" başlıklı 169 uncu maddesinin birinci fıkrasında, ormanların Devletin gözetiminde olduğu belirtilirken Devlet organlarıca denetlenmesinin de öngörüldüğü, Anayasada Devlete verilen bu gözetim ve denetim görevinin orman örgütüne yerine getirildiği; incelenen Kanun ile bu denetim ve gözetim yetki ve görevi köy tüzel kişiliğine devredildiği ve bu nedenle Anayasanın 169 uncu maddesiyle bağdaşmadığı,

- Ayrıca Kızılâğaçlık ve aşılı kestanelik alanların, incelenen Kanunun 1 inci ve 13 üncü maddeleriyle yapılan değişikliklerle orman sayılan yerler dışına çıkarılarak üzerinde buldukları arazilerin sahiplerinin kullanımına açılması, orman alanlarının daraltılması sonucunu doğuracağından Anayasanın 169 uncu maddesine aykırı olduğu,

İfade edilmiş ve 4965 sayılı Kanunun 1 ve 13 üncü maddelerinin Anayasanın değişik 89 ve 104 üncü maddeleri uyarınca yayımlanması uygun bulunmamış ve Türkiye Büyük Millet Meclisine bir kez daha görüşülmesi için geri gönderilmiştir.

Komisyonumuzda, Kanun ve Cumhurbaşkanının geri gönderme tezkeresinin geneli üzerindeki görüşmelerde, Hükümet adına yapılan tamamlayıcı açıklamalarda;

- 4965 sayılı Kanun ile, orman tanımının yeniden yapıldığı, orman tanımına giren ağaç ve ağaççıklardan olup da sahiplik iddiasıyla özel mülk kapsamında değerlendirilen arazilerde bulunan kızılâğaç ve aşılı kestanelikler üzerinde mülkiyet iddialarının anayasal ve yasal bir çözüme kavuşturulması, yürürlükteki yasa da yer alan uygulama boşluğunun giderilmesi, özel mülkiyete ait arazilerde kızılâğaç ve kestane ağaç türlerinin yetiştirilmesinin teşvik edilmesiyle orman alanlarının artırılmasının amaçlandığı,

- Veto gerekçesinde iddia edildiği gibi kestane ve kızılâğaçların bulunduğu ormanların, orman rejimi dışına çıkartılması gibi bir yasal düzenlemenin söz konusu olmadığı, aksine uygulamada sorun yaratan sahiplik iddialarına kısıtlama getirerek orman sınırları içinde veya bitişiğinde mülkiyetin tapu belgelerine orman sınırları dışında ise her türlü tasarruf belgesine (3402 sayılı Kadastro Kanununun 14 üncü maddesinde sayılan belgeler) bağlandığı, ayrıca sahipli arazilerde kızılâğaç ve kestane ağaçlarının yetiştirilmesi teşvik edilerek orman varlığının artırılması ve ormana olan baskıların azaltılmasının öngörüldüğü,

- Kızılâğaçların, Karadeniz yöresinde hızlı gelişen ve önceleri yakacak, bugün orman sanayii odunu olarak kullanılmaya başlanan, bölgenin tek geçim kaynağı olan fındığa alternatif olma durumunda bulunan bir ağaç türü olduğu; her tür toprakta yetişip hızla büyüdüğünden rakım arttıkça fındıkta verim azaldığı halde kızılâğaçta herhangi bir verim azalmasının olmadığı ve bu nedenle fındıktan daha kârlı olduğunun anlaşıldığı, yapılan bu değişiklik ile verimi azalan fındık bahçelerinin kızılâğaçlıklara dönüştürülerek odun hammaddesi açığının da kapatılmasına katkı sağlayacağı,

- Kızılâğacın, ambalaj sanayiinde, kontropilak ve kalem yapımında, inşaat sektöründe kalıplık olarak ve her türlü kaplama sektöründe kullanıldığı; yapılan değişikliğin ithalat ihtiyacını azaltacağından ülke ekonomisine olumlu katkı sağlayacağı ve üreticisine önemli bir geçim kaynağı olacağı,

- Ayrıca, ormanlardan aşırı faydalanmalar, fakir halkın tarım yapmak ve fındık yetiştirmek için arazi açması, yanlış arazi kullanılması gibi sebeplerle son yıllarda Karadeniz Bölgesinde ülkemizi yasa boğan, can ve mal kayıplarına yolaçan sel felaketleri ve heyelanlar meydana geldiği, kızılâğacın bu bakımdan toprağın korunmasında, sel ve heyelanların önlenmesinde önemli rol oynayacağı,

- Hatta arazisini erozyona karşı korumak isteyen bazı vatandaşların verimsiz fındık bahçelerini kesip kızılâğaçlıklar kurmaya başladığının ancak henüz örnek olacak seviyeye ulaşmadığının müşahade edildiği,

- Sonuç olarak, düzenlemenin Devlet ormanlarında bir daraltmayı öngörmediği, orman tanımında değişiklik yapıldığı, nitekim Anayasamızda ormanın tarif edilmediği, bu tarifin yasalara bırakıldığı, geçmişte verilen Anayasa Mahkemesi kararlarında da bu hususa değinildiği ve yasa koyucunun orman tarifini serbestçe yapabileceğinin ifade edildiği, dolayısıyla yapılan değişikliğin, özel mülkiyete ait alanlarda kavak gibi kızılâğaç yetiştiriciliğinin teşvik edilmesinin, böylece orman varlığının artırılmasının ve orman köylülerinin gelir düzeylerinin yükseltilmesinin amaçlandığı, Anayasaya herhangi bir aykırılığın bulunmadığı,

İfade edilmiştir.

Hükümet temsilcisinin yaptığı tamamlayıcı açıklamadan sonra Kanun ve geri gönderme tezkeresi üzerinde Komisyon üyelerinin;

- Cumhurbaşkanının geri gönderme gerekçesinde belirtildiği gibi, her şeyden önce Karadeniz Bölgesinin ikliminin ve toprak özelliğinin göz önüne alınması gerektiği, ülkemizin en çok yağış olan bölgesi olması, arazinin meyilli olması nedeniyle sellere açık olduğu, kestaneliklerin kesilmesiyle durumun ne olacağının iyi düşünülmesi gerektiği,

- Karadeniz Bölgesindeki orman kadastrounun henüz yüzde onunun yapıldığı, öncelikle kadastro işlemlerinin tamamlanması ve ondan sonra bu düzenlemelerin yapılmasının gerektiği,

- Ayrıca, kesilen ağaçların kullanılması veya satılmasıyla ilgili sadece köy muhtarlıklarından izin alınmasının doğru olmayacağı,

- Kızılağaçların ve aşılı kestaneliklerin orman alanı dışına çıkarılmasının daha sonra da başka ağaçların orman alanı dışına çıkarılmasına neden olacağı ve buna bağlı olarak ormanların tahrip edileceği, 1977 Nairobi Çölleşme Konferansından sonra yayımlanan bilgiler ve 1985'te NASA'nın yaptığı çalışmalar sonrasında Türkiye'nin çölleşmekte olduğu,

Şeklindeki cleştiri ve önerileri ve;

- Yapılan düzenlemede ormanların yok edilmesinin değil, orman tanımının yeniden yapılması suretiyle kızılğaç ve aşılı kestane dikimi ve yetiştirilmesinin teşvik edilmesinin amaçlandığı,

- Siyaset kurumunun görevinin, ülkenin millî kaynakları ve tabiat dengesini gözeterek bir birleşim meydana getirmek suretiyle ülkenin kaynaklarının en iyi şekilde kullanılmasını sağlamak olduğu, ormanların da millî bir kaynak olduğu ve kullanılması gerektiği,

- Erozyonun nedeninin sadece ağaçların kesilmesinden kaynaklanmadığı, başka faktörlerin de rol oynadığı, zaten bodur bitki ve ağaçların toprağı çok iyi tutmadığı,

- Yapılan düzenlemenin, Karadeniz Bölgesinde orman alanlarında daraltma yaratmayacağı aksine çaresiz bölge insanının ekonomik durumlarının iyileştirilmesi noktasında hem de fındık üretiminin fazlalığı dikkate alındığında fındıktan, kızılğaç gibi bir takım plantasyonlara geçişi sağlayacağı,

Şeklinde Kanunun lehindeki görüşlerinin ardından, Kanun ve geri gönderme tezkeresinin geneli üzerindeki görüşmeler tamamlanmış ve maddelerinin görüşülmesine geçilmiştir. Kanunun sadece Cumhurbaşkanı tarafından geri gönderilen 1 ve 13 üncü maddelerinin görüşülmesine ilişkin önerenin kabul edilmesi üzerine, anılan maddeler üzerinde görüşme açılmış ve yapılan oylama sonucunda; Kanunun 1 ve 13 üncü maddeleri aynen kabul edilmiştir.

Raporumuz, Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan	Başkanvekili	Sözcü
İlyas Arslan	Vahit Kirişçi	Erdoğan Özen
Yozgat	Adana	Niğde
Üye	Üye	Üye
Fikret Badazlı	Nail Kamacı	Osman Özcan
Antalya	Antalya	Antalya
	(1 ve 13 üncü maddelere muhalifim)	(Muhalfim)

Üye <i>Ahmet Ertürk</i> Aydın	Üye <i>Mehmet Ali Suçin</i> Batman	Üye <i>Ramazan Kerim Özkan</i> Burdur (1 ve 13 üncü maddeye muhalifim)
Üye <i>Mehmet Mehdi Eker</i> Diyarbakır	Üye <i>Ali Ayağ</i> Edirne	Üye <i>Selami Yiğit</i> Kars (1 ve 13 üncü maddeye muhalifim)
Üye <i>Özkan Öksüz</i> Konya	Üye <i>Mehmet Çerçi</i> Manisa	Üye <i>Ömer İnan</i> Mersin
Üye <i>Şefik Zengin</i> Mersin (1 ve 13 üncü maddeye muhalifim)	Üye <i>Fahrettin Üstün</i> Muğla (Tüm maddelere muhalifim)	Üye <i>Cemal Uysal</i> Ordu
Üye <i>Zülfikar İzol</i> Şanlıurfa	Üye <i>Ahmet Kambur</i> Tekirdağ	Üye <i>Maliki Ejder Arvas</i> Van

ANAYASANIN 89 UNCU MADDESİ
GEREĞİNCE CUMHURBAŞKANINCA
BİR DAHA GÖRÜŞÜLMEK ÜZERE GERİ
GÖNDERİLEN KANUN
**ORMAN KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR KANUN**

Kanun No. : 4965 Kabul Tarihi : 31.7.2003

MADDE 1. - 31.8.1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun 1 inci maddesinin ikinci fıkrasının (H) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

H) Orman sınırları içinde veya bitişğinde tapulu, orman sınırları dışında ise her türlü tasarruf belgeleri ile özel mülkiyette bulunan ve muhtin hususiyetlerine göre yetişmiş veya yetiştirilecek olan kızılgaçlıklar ile aşılı kestanelikler, fıstık çamlıkları ve palamut meşelikleri dahil olmak üzere her nevi meyveli ağaç ve ağaççıklar;

MADDE 2. - 6831 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Bu madde hükümleri; muhafaza ormanı, millî park alanları, tabiat parkları, tabiatı koruma alanları, izin ve irtifak hakkı tesis edilen ormanlık alanlar ve 3 üncü madde ile orman rejimi içine alınan yerlerde bu niteliklerinin devamı süresince; yanan orman sahalarında ise hiçbir şekilde uygulanmaz.

MADDE 3. - 6831 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin birinci ve üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye birinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Devlet ormanları ile evvelce sınırlaması yapılmış olup da herhangi bir nedenle orman sınırları dışında kalmış ormanların, hükmî şahsiyeti haiz amme müesseselerine ait ormanların, hususi ormanların, orman kadastro ve bu ormanların içinde ve bitişğinde bulunan her çeşit taşınmaz malların ormanlarla müşterek sınırlarının tayini ve tespiti ile 2 nci madde uygulamaları ile ilgili olarak kadastro kesilmiş yerlerde tespit edilen fennî hataların düzel-

TARIM, ORMAN VE KÖYİŞLERİ
KOMİSYONUNUN
KABUL ETTİĞİ METİN

**ORMAN KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR KANUN**

MADDE 1. - Kanunun 1 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

(Anayasanın 89 uncu Maddesi Gereğince
Cumhurbaşkanınca Bir Daha Görüşülmek
Üzere Geri Gönderilen Kanun)

(Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

tilmesi işleri orman kadaströ komisyonları tarafından yapılır.

Orman kadaströ komisyonları ve amenajman heyetleri başkan ve üyelerine ödenecek tazminat ve harcırah miktarları her yıl bütçe kanunu ile belirlenir. Arazi çalışmalarının atama merkezleri dışında yapılması halinde arazi tazminatı yerine yurt içi gündelikler ödenir.

Orman kadaströ komisyonlarınca ormanların kadaströsu ve Devlet ormanlarında yapılacak 2 nci maddenin (B) bendi uygulamaları resen, 2 nci maddenin (A) bendi uygulamaları müracaatın değerlendirilmesi ve Bakanlığın onayı ile bedelsiz olarak, hükmi şahsiyeti haiz amme müesseselerine ait ve hususî ormanlarda 2 nci maddenin (B) bendi uygulamaları ise bu ormanların sahiplerinin müracaatı üzerine bedeli karşılığında yapılır.

MADDE 4. - 6831 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Kadaströ ve diğer ormancılık hizmetleri için gerekli hava fotoğrafları ve haritalar Orman Genel Müdürlüğünce yapılır veya yaptırılır.

Orman tahdidî veya kadaströsu yapılp ilân edilerek kesinleşmiş yerlerde, vasıf ve mülkiyet değişikliği dışında aplikasyon, ölçü, çizim ve hesaplamalardan kaynaklanan yüzölçümü ve fennî hatalar tespit edildiğinde, bu hatalar Orman Genel Müdürlüğünün bilgisi ve denetimi altında orman kadaströ komisyonlarınca düzeltilir. Düzeltme, 10 uncu maddeye göre ilân olunur. İlân tarihinden itibaren otuz gün içinde düzeltmenin kaldırılması amacıyla sulh hukuk mahkemesine dava açılmadığı takdirde yapılan düzeltme kesinleşir. Düzeltmelerde 11 inci maddedeki hak düşürücü süre aranmaz.

MADDE 5. - 6831 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

(Anayasanın 89 uncu Maddesi Gereğince
Cumhurbaşkanınca Bir Daha Görüşülmek
Üzere Geri Gönderilen Kanun)

(Tarım, Orman ve Köyİşleri Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

Kadastrosu tamamlanan ormanlara ait haritaların yapılmasında ölçme, hesap, tersimat ve aplikasyon işlerinde yetki ve sorumluluk harita ve kadastro mühendislerine aittir. Kadastro teknik standartlarına uygun olarak üretilen bu haritalar, harita ve kadastro mühendisinin kontrolünden sonra komisyon başkanınca tasdik olunur.

MADDE 6. - 6831 sayılı Kanunun 11 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 11. - Orman kadastro komisyonlarınınca düzenlenen tutanakların askı suretiyle ilanı, ilgililere şahsen yapılan tebliğ hükmündedir. Tutanak, harita ve kararlara karşı askı tarihinden itibaren altı ay içinde kadastro mahkemelerine, kadastro mahkemesi olmayan yerlerde kadastro davalarına bakmakla görevli mahkemeye müracaatla sınırlamaya ve 2 nci maddeye göre orman sınırları dışına çıkarma işlemlerine Çevre ve Orman Bakanlığı, Orman Genel Müdürlüğü ve hak sahibi gerçek ve tüzel kişiler itiraz edebilir. Bu müddet içinde itiraz olmaz ise komisyon kararları kesinleşir. Bu süre hak düşürücü süredir. Ancak, tapulu gayrimenkullerde tapu sahiplerinin, on yıllık süre içerisinde dava açma hakları mahfuzdur.

Hak sahibi gerçek ve tüzel kişiler tarafından açılacak sınırlamaya itiraz davalarında hasım Orman Genel Müdürlüğü, 2 nci maddeye göre orman sınırları dışına çıkarma işlemlerine karşı açılacak itiraz davalarında ise hasım Çevre ve Orman Bakanlığı ile Orman Genel Müdürlüğüdür.

Orman Genel Müdürlüğünce açılacak davalarda hasım, hak sahibi gerçek ve tüzel kişiler ile Çevre ve Orman Bakanlığıdır.

Kadastrosu yapıpı kesinleşen Devlete ait ormanlar, tapu sicil müdürlüklerince hiçbir harç, vergi ve resim alınmaksızın orman vasfı ile, 2 nci maddeye göre orman sınırları dışına çıkarılan

(Anayasanın 89 uncu Maddesi Gereğince
Cumhurbaşkanınca Bir Daha Görüşülmek
Üzere Geri Gönderilen Kanun)

(Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

yerler halihazır vasfı ile kaydında belirtme yapılarak Hazine adına tapuya tescil olunur.

Bu Kanunun;

a) 20.6.1973 tarihli ve 1744 sayılı Kanunla değişik 2 nci maddesi,

b) 23.9.1983 tarihli ve 2896 sayılı, 5.6.1986 tarihli ve 3302 sayılı kanunlarla değişik 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendi,

Uygulamaları ile orman sınırları dışına çıkarılan, ancak fiilen orman olduğu Orman Genel Müdürlüğünce tespit edilen yerler, talep üzerine Maliye Bakanlığınca Orman Genel Müdürlüğüne tahsis edilir. Tahsisi yapılan bu yerler Hazine adına tapuya orman vasfıyla tescil edilir.

Sınır noktaları ile ölçü işinde kullanılan tüm noktalardaki taş, beton kazık ve diğer işaretler Orman Genel Müdürlüğünce korunur. Noktaların tahribatı veya yerlerinin değiştirilmesi yasaktır.

MADDE 7. - 6831 sayılı Kanununun 12 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Orman kadastro komisyonları için lüzumlu olan taşıt araçları ile her türlü demirbaş donanımları, görevlilerin kanunî yollukları ve her türlü giderler Orman Genel Müdürlüğünce sağlanır.

Orman kadastro ve 2 nci madde uygulamaları yapıp kesinleşmiş ormanlarda, gerçek ve tüzel kişiler ile kamu kurum ve kuruluşlarınca orman sınırlarının arazi üzerine uygulaması talepleri her yıl Orman Genel Müdürlüğünün teklifi ve Çevre ve Orman Bakanlığının onayı ile belirlenen tarifeler üzerinden ücreti karşılığı yapılır.

MADDE 8. - 6831 sayılı Kanununun 27 nci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Damga çekiçleri dört çeşit olup şekilleri, bu Kanuna bağlı levhada tespit edilmiştir. Bu

(Anayasanın 89 uncu Maddesi Gereğince
Cumhurbaşkanınca Bir Daha Görüşülmek
Üzere Geri Gönderilen Kanun)

(Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

çekicilerin yetkililerden başkası tarafından kullanılması yasaktır.

Orman Genel Müdürlüğünce belirlenecek esaslara göre damgaya tâbi iken damgasız, nakliye tezkeresine tâbi iken nakliye tezkeresiz, faturaya tâbi iken faturasız veya sevk irsaliyesiz olan orman emvali kaçak sayılır. Fatura veya sevk irsaliyesinin nakliye tezkeresi yerine geçerli sayılabilmesi için dayandığı nakliye tezkeresinin asgari olarak cilt, sayfa ve tarih bilgilerini taşıması gerekir.

MADDE 9. - 6831 sayılı Kanunun 41 inci maddesinin birinci ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Herhangi bir suretle satışı yapılmış orman emvali, bedeli ödenmeden veya karşılığı banka teminat mektubu veya Devlet tahvili temin edilmeden, damgaya tâbi olanlar damgalanmadan ve gayri mamûl orman emvali nakliye tezkeresi alınmadan, yarı mamûl ve mamûl orman emvali fatura veya sevk irsaliyesi olmaksızın nakledilemez. Bunlar için düzenlenecek belgelerde emvalin adedi, cinsi, nevi, vasfı, ebadı, miktarı, bedeli, hareket tarihi ve saati ile mesafe dikkate alınarak tanınan geçerlilik süresi gösterilir.

Orman emvali; adedi, cinsi, nevi, vasfı, ebadı, bedeli, hareket tarihi ve saati ile geçerlilik süresi itibarıyla ibraz olunan nakliye tezkeresi, fatura veya sevk irsaliyesine uyduğu ve damgaya tâbi olanlar damgalı bulunduğu takdirde, hepsi üzerinden hacmen yüzde on ve veznen yüzde onbeşine kadar çıkacak fazlalık için, nakliye tezkeresi, fatura veya sevk irsaliyesinde yazılı satış bedeli üzerinden tutarı ve bu tutarın yüzde on fazlası alınarak serbest bırakılır.

MADDE 10. - 6831 sayılı Kanunun 42 nci maddesinin birinci ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Orman içinde yapılacak nakliyat, orman idaresinin göstereceği yollardan yapılır. Nak-

(Anayasanın 89 uncu Maddesi Gereğince
Cumhurbaşkanınca Bir Daha Görüşülmek
Üzere Geri Gönderilen Kanun)

(Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

liye tezkereleri ile fatura veya sevk irsaliyeleri veya diğer taşıma belgeleri daima taşıyanların üzerinde bulunur ve ilgili memurlar tarafından istenildiğinde gösterilmesi zorunludur.

Şehir ve kasabalardaki ticarethane ve fabrikalardan alınan orman emvali şehir içinde fatura veya sevk irsaliyesi ile taşınabilir. Bu belgelerin taşıma araçlarında bulundurulması zorunludur.

MADDE 11. - 6831 sayılı Kanunun 58 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 58. - Orman rejimine dahil veya yeniden orman tesis edilecek yerlerde havza bazında yapılacak ağaçlandırma, erozyon ve sel kontrolü, çığ ve heyelanların önlenmesi, ekosistemlerin korunup geliştirilmesi ve havzada yaşayan insanların hayat şartlarının iyileştirilmesi faaliyetleri, Çevre ve Orman Bakanlığının koordinatörlüğünde ilgili kuruluşlarla birlikte hazırlanan entegre projeler halinde uygulanır.

Ancak, Devlet ormanı içinden geçen mevcut demiryolu, karayolu ve köy yollarının tamiri, tahkimi ve bakımı orman idaresine bilgi verilerek ilgililer tarafından yapılır.

MADDE 12. - 6831 sayılı Kanunun 100 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

41 inci maddeye aykırı olarak her çeşit orman emvalini nakliye tezkeresiz, faturasız veya sevk irsaliyesiz, damgaya tâbi olanları damgasız olarak nakledenler 108 inci madde gereğince cezalandırılır.

MADDE 13. - 6831 sayılı Kanunun 116 ncı maddesinin birinci fıkrasının (A) bendinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve (B) bendinin birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

(Ç) ve (E) bentlerinde yazılı yerlerden, (D) bendindeki şehir mezarlıklarından, (H) bendindeki her nevi meyveli ağaç ve ağaççıklarla ör-

MADDE 13. - Kanunun 13 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

(Anayasanın 89 uncu Maddesi Gereğince
Cumhurbaşkanınca Bir Daha Görüşülmek
Üzere Geri Gönderilen Kanun)

(Tarım, Orman ve Köyİşleri Komisyonunun
Kabul Ettiğı Metin)

tülü yerlerden (kızılağaçlıklar ile aşılı kestanelikler, fıstık çamlıkları ve palamut meşelikleri hariç), sahipleri her türlü zâti ihtiyaçları ve pazar satışları için hiçbir kayıt ve şarta tâbi olmadan kesim ve taşıma yapabilir.

Kızılağaçlıklar ile aşılı kestaneliklerin sahiplerinin her türlü yapacak ve yakacak ihtiyaçları ile pazar satışları için yapacakları kesimler; keşif, damga ve nakliye işlemlerine tâbi olmayıp köy muhtarlığınca düzenlenecek belge ile yapılır.

MADDE 14. - 6831 sayılı Kanunun;

a) 91 inci maddesinin altıncı fıkrasındaki “onbin lira” ibaresi “yüzmilyon lira”, “yüzbin lira” ibaresi “birmilyar lira”,

b) 92 nci maddesinin ikinci fıkrasındaki “beşyüzbin lira” ibaresi “beşmilyar lira”,

c) 94 üncü maddesinin birinci fıkrasındaki “yüzbin lira” ibaresi “birmilyar lira”, ikinci fıkrasındaki “onbin lira” ibaresi “yüzmilyon lira”,

d) 95 inci maddesinin birinci fıkrasındaki “beşyüz lira” ibaresi “beşmilyon lira”, “ikiyüz lira” ibaresi “ikimilyon lira”, “yüz lira” ibaresi “birmilyon lira”, ikinci fıkrasındaki “binbeşyüz liradan” ibaresi “onbeşmilyon liradan”,

e) 96 ncı maddesindeki “onbin lira” ibaresi “yüzmilyon lira”,

f) 97 nci maddesinin birinci fıkrasındaki “beşbin lira” ibaresi “ellimilyon lira”,

g) 99 uncu maddesindeki “beşbin lira” ibaresi “ellimilyon lira”,

h) 100 üncü maddesinin dördüncü fıkrasındaki “yüzbin lira” ibaresi “birmilyar lira”, “ellibin lira” ibaresi “beşyüzmilyon lira”,

ı) 101 inci maddesinin birinci fıkrasındaki “beşyüzbin lira” ibaresi “beşmilyar lira”, ikinci fıkrasındaki “birmilyon lira” ibaresi “onmilyar lira”,

j) 102 nci maddesinin birinci fıkrasındaki “beşyüzbin lira” ibaresi “beşmilyar lira”,

(Anayasanın 89 uncu Maddesi Gereğince
Cumhurbaşkanınca Bir Daha Görüşölmek
Üzere Geri Gönderilen Kanun)

(Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonunun
Kabul Ettiğı Metin)

k) 103 üncü maddesindeki “yüzbin lira”
ibareleri “birmilyar lira”, “üçyüzbin lira”
ibaresi “üçmilyar lira”,

l) 107 nci maddesindeki “yirmibin lira”
ibaresi “ikiyüzmilyon lira”,

Olarak değıştirilmiştir.

MADDE 15. - 6831 sayılı Kanuna
aşığıdaki ek madde eklenmiştir.

EK MADDE 7. - Bu Kanunun 95 ve 97 nci
maddelerinde yer alan para cezaları, her takvim
yılı başından geçerli olmak üzere, her yıl bir
önceki yıla ilişkin olarak 213 sayılı Vergi Usul
Kanunu uyarınca belirlenen yeniden değerleme
oranında artırılmak suretiyle uygulanır.

MADDE 16. - 6831 sayılı Kanuna
aşığıdaki ek madde eklenmiştir.

EK MADDE 8. - Bu Kanun ile 9.8.1983
tarihli ve 2873 sayılı Millî Parklar Kanununa
tâbi alanlarda bulunan yerler ile bu yerler
üzerindeki yapı ve tesisler, yirmidokuz yıla
kadar kiraya verilebilir. Ancak, kiracının Çevre
ve Orman Bakanlığınca belirlenen yerlerde;
kiralanan alan miktarının 5 (Beş) katı kadar
ağaçlandırma yapması zorunludur.

MADDE 17. - Bu Kanun yayımı tarihinde
yürürlüğe girer.

MADDE 18. - Bu Kanun hükümlerini
Bakanlar Kurulu yürütür.

